

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 91

Číslo: 51

18. prosince 2011

Cena: 7 Kč

V PRAZE-DEJVICÍCH POKRAČOVALO ZASEDÁNÍ CÍRKEVNÍHO ZASTUPITELSTVA

Zasedání církevního zastupitelstva předcházelo 126. zasedání ústřední rady, které se konalo v pátek 9. prosince a které mj. rozhodlo o zvýšení ceny Českého zápasu o 1 Kč. Od ledna 2012 tedy bude činit cena 8 Kč a roční předplatné se zvýší na 416 Kč. Ústřední rada mj. schválila příspěvek naší církve k celoevropskému úsilí církvi v otázkách udržitelnosti životního prostředí, kterým je skutečnost, že úřad ústřední rady bude nadále třídit odpad. Ústřední rada schválila i složení komise pro jubilejní rok 2015 (ThDr. Tomáš Butta, prof. ThDr. Zdeněk Kučera, prof. Jan B. Lášek, ThDr. Jiří Vaniček, PhDr. Jana Koblrová, Mgr. Hana Tonzarová, Th.D., Mgr. Kateřina Děkanovská, Th.D.). Do rady Společenství protestantských církvi v Evropě ústřední rada nominovala doc. ThDr. Davida Tonzara, Th.D. Dále ústřední rada rozhodla o zvýšení ceny za ubytování v Bohoslovecké koleji dr. Karla Farského o 100 Kč za měsíc. Udělení jáhenského svěcení ústřední rada schválila Bc. Ivaně Doubravové, DiS. po složení zkoušky před zkušební komisí. Zasedání církevního zastupitelstva se konalo v sobotu 10. prosince. Jednání zahájil bratr patriarcha ThDr. Tomáš Butta modlitbou (text: Mk 1,1-8; píseň č. 208). Protože šlo o pokračování zasedání z 19. listopadu, jednání pokračovalo podle již schváleného programu zprávou bratra patriarchy, který mj. uvedl, že v roce 2010 měla naše církev podle interních statistik 68 949 členů. Nejvíce členů vykazuje ve 107 nábožen-

ských obcích pražská diecéze (24067). Následuje královéhradecká diecéze, která vykazuje v 62 náboženských obcích 18563 členů. Brněnská diecéze má v 39 náboženských obcích 9889 členů, olomoucká diecéze ve 44 náboženských obcích 9163 členů a plzeňská diecéze ve 36 náboženských obcích 7267 členů. Celkový počet náboženských obcí v České republice je v současné době 288. V roce 2010 bylo podle diecézních výkazů vyslouženo 517 svátostí křtu, z toho v pražské diecézi 217, v olomoucké diecézi 97, v brněnské diecézi 87, v královéhradecké diecézi 71 a v plzeňské diecézi 45.

K 1. lednu 2011 působilo v naší církvi 206 kněží, 36 jáhnů, 113 kazatelů a 60 pastoračních asistentů. Příjmy na církevních příspěvcích činily 7458177 Kč (nejvíce v královéhradecké diecézi 2523999, potom v pražské diecézi 2082571, v brněnské diecézi 1505829, v olomoucké diecézi 890320 a v plzeňské diecézi 455458 Kč). Příjmy ze sbírek a darů činily 7400221. Největší byly v pražské diecézi 2222346 Kč, pak v brněnské diecézi 1796432, v královéhradecké diecézi 1742069, v olomoucké diecézi 1420815 a v plzeňské diecézi 218559 Kč. (Největší obětavost projevují naši členové v brněnské diecézi, kdy průměrný příspěvek na jednoho člena činí 152 Kč, zatímco v pražské diecézi je to 86 Kč. Průměr sbírek a darů na jednoho člena činí 181, zatímco v pražské diecézi je to 92 Kč). Bratr patriarcha ve své zprávě dále

uvedl, že během pětileté služby patriarchy navštívil při různých příležitostech 140 náboženských obcí a seznámil se tak i se sbory a modlitebnami. Protože od roku 1953 nevyšla ucelená publikace o našich sborech, připravuje ji ing. arch. Amáta Wenzlová. Kromě akcí, kterých se bratr patriarcha osobně zúčastnil, zmínil ve zprávě i významné akce, které by se měly v následujících letech konat - např. akce k Husovu roku 2015, akce k výročí příchodu Cyrila a Metoděje v roce 2013 a

akce k výročí Bible kralické v roce 2013. Dále bratr patriarcha zmínil i připravovaný zákon o majetkovém narovnání.

Závěrem bratr patriarcha řekl: "Chtěl bych poděkovat všem, kteří svou službou jako duchovní i jako laici nesete radost i tíži se svou církví, kteří svými modlitbami, zvěstováním evangelia a svátostnou službou i konkrétní činností podporujete společenství Církve československé husitské, která je darem Božím i dílem lidským."

Jak zpráva bratra patriarchy, tak zpráva diecézí, ústřední rady v ČR, ústřední rady v SR a zprávy odborů úřadu ústřední rady byly vzaty na vědomí.

Děkan Husitské teologické fakulty UK prof. Jan B. Lášek ve své zprávě uvedl, že v současné době studuje na fakultě 1280 studentů, husitskou teologii studuje necelá stovka. Fakulta zavedla novou medaili dr. Františka Kováře, kterou uděluje významným externím a zahraničním pracovníkům a partnerům. Medailí bylo raženo 99 a prvních šest již bylo uděleno. Významnou akcí bylo shromáždění budoucího spolku absolventů, které se konalo 15. října. Na setkání bylo domluveno, že 31. března se bude konat zakládací valná hromada. V přípravném výboru jsou Mgr. Jan Bodnár, dr. Milan Šimek a Mgr. Jitka Wendlíková. Stanovy spolku jsou už připraveny. HTF končí sedmileté odborné úsilí - vědecký výzkumný záměr "Církev v českých zemích a otázka nacionalismu", v jehož rámci je už vytištěno 22 svazků z 35. V Karolinu se konala 20.-21. října konference s velkou mezinárodní účastí. Některé z publikací dostanou i náboženské obce. Škola nemůže existovat jen jako výuková škola, musí pracovat i vědecky. Za posledních 12 let fakulta vyprodukovala 100 publikací. Mimo

církevní struktury se fakulta chce podílet na husovských záležitostech. Byl podán projekt - výstava v Karolinu a publikace o Mistru Janu Husovi ve třech jazycích.

Každé pondělí se pro bohoslovce z naší církve konají na fakultě pobožnosti.

V diskusi ke zprávě uvedl bývalý děkan fakulty a současný přednosta naukového odboru úřadu ústřední rady prof. Zdeněk Kučera, že zde byla kdysi vysoká škola bohovědná, kde studovalo v roce 1989 30 studentů. Dnes fakulta plní důležité vědecké a kulturní poslání ve jménu evangelia a naší církve. S tím souvisí i vědecká pověst fakulty, s níž je přijímána i teologie naší církve. Fakulta má i významné misijní poslání. Není jednoduché vyučovat v postpostmoderní době teologii. U řady studentů je však možné sledovat určité probuzení. Zejména radostné je vyučovat v kombinovaném studiu. Naši učitelé z nejmladší generace jsou od studentů respektováni a bratr děkan se své funkci věnuje s plným angažmá. Vztahy fakulty a církve jsou v současné době velice dobré.

V další části jednání se církevní zastupitelstvo zabývalo zprávou o průběhu obnovy Památníku Mistra Jana Husa v Husinci. Po obsáhlé diskusi nakonec těsnou většinou odhlasovalo, že církev podá do konce roku na ministerstvo kultury přihlášku do grantového řízení.

Církevní zastupitelstvo se dále zabývalo zprávou o hospodaření a činnosti Institutu evangelizace a pastorační Husova institutu teologických studií. Obě zprávy byly vzaty na vědomí.

Církevní zastupitelstvo také schválilo výši církevního příspěvku na rok 2012, která činí 400 Kč na jednoho člena.

Dokončení na str. 4

MIKULÁŠ U MIKULÁŠE I NA PRÁDLE

V neděli 4. prosince se v chrámu sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí v Praze konala tradiční mikulášská besídka.

Sešlo se přes 100 dětí s rodiči, besídku zahájil Dismanův dětský soubor se svojí vánoční hrou „Spor u jesliček“.

Naučili jsme se s dětmi za pomoci bratra varhaníka Bohumíra Rabase vánoční koledu „Půjdeme spolu do

Betléma“ a pak už mohl přijít Mikuláš. Vzal si s sebou anděla a přišel tentokrát dokonce se dvěma čerty, malou čerticí a velkým čertem.

A pak už Mikuláš naděloval. Děti si odnesly dárky a všichni jsme odcházeli spokojeni a těšíme se na příští rok. A buďme hodní, aby nás Mikuláš příští rok znovu obdaroval.

Eva Cudlínová, farářka

V neděli 4. prosince se konala v kostelíku Jana Křtitele Na Prádle bohoslužba doplněná o mikulášskou nadílku pro děti. Setkání zahájil a celou dobu provázel zpěv dětského sboru Prázata, který vede sestra Mgr. Miloslava Pospíšilová.

Se sborem vystoupily na flétnu Mgr. Irena Eichlerová a na klavír Tereza Králová.

Bohoslužby vedl vikář Mgr. Jan Židlický. V kázání připomněl dva významné muže církevní historie, sv. Martina a sv. Mikuláše; oba je spojovala laskavá péče o potřebné.

Po bohoslužbách děti zavolaly Mikuláše a anděla, čertík byl raději vykázan do kouta za stůl Páně. Všichni společně sledovali vystoupení baletní školy paní Olgy Kynclové (při Státní opeře Praha) s názvem „Dětská mše vánoční“.

Co se týče nadílky, odhad pořadatelů byl dost přesný - nachystáno bylo 83 balíčků a zůstaly jen tři. Kdo zná kostelík Na Prádle, asi si dokáže představit, jak byl při bohoslužbách a mikulášské besídce do posledního místečka zaplněn.

Petra Štěpánová

Tři dny navíc

„Copak chceš u adventního kalendáře?“ zeptala se v neděli 27. listopadu maminka Lucinky. „Chci přece otevřít první okénko, dnes začíná advent,“ zněla odpověď. Maminka namítla: „Ale to nejde, až za tři dny, až 1. prosince.“ Lucinka se podivila: „Proč, tomu nerozumím. Vždyť dnes je první adventní den!“

Letos jsme začali slavit advent ne až v prosinci, jak si stále myslí hodně lidí, že to má být (a hlavně výrobci adventních čokoládových kalendářů), ale už na konci listopadu. Tak se nám advent „natáhl“ o 3 dny. Děti, které mají adventní kalendář a chtěly začít otvírat okénka, to štve. Čekat tři dny, to je otrava. Už by se rády podívaly, co se za okénkem (nebo v pytlíčku) schovává, jaké překvapení.

Co to znamená pro nás, pro mne, pro tebe – mít tři adventní dny navíc?

Adventní čas nám křesťanům má připomenout, že žijeme v čase předjímání, že svět ještě není spasen, že Boží království v plnosti na sebe ještě nechá čekat – až ke druhému Kristovu příchodu. Je to zároveň čas příprav na Vánoce, na čas, kdy slavíme Kristův první příchod.

Možná vám pro hlubší přípravu poslouží právě ty tři dny adventu navíc. Například můžete přemýšlet, zda by nebylo dobře děťátku v jeslích dát novou šanci, aby v mém životě a myšlení trochu povyrostlo a dospělo. Možná, že byste si mohli vzít Bibli a přečíst si v Kázání na hoře z Matoušova evangelia 5. až 7. kapitoly a nechat ona slova na sebe působit. Jistě poznáte, že to, co tam čteme, opravdu naléhavě pro život potřebujeme – jistě, my všichni, ale „právě také já“. Možná, že najdete i jiný způsob své letošní adventní přípravy. Jen si najdete chvíli času ke ztišení a zkuste to.

Dveře

Určitě se i vám někdy stalo, že jste ve zlosti práskli dveřmi a pomysleli si: teď toho mám právě dost! S tebou (s vámi) nechci mít nic společného!

Určitě jste něco takového zažili. Když jsem byl malý, párkrát se mi to také stalo. Při tom prásknutí dveřmi jsem si myslel, že jsem na ty druhé udělal pěkný dojem, že jsem jim ukázal, co jsou zač. Horší pro mne bylo, když jsem se potřeboval vrátit k těm lidem zpátky. Měl jsem obavy, jestli mne přijmou a budou se mnou mluvit. To bylo kdysi.

Dnes můžeme zažít něco podobného. Nemusí jít o skutečně zabouchnuté dveře, ale o „vnitřní dveře“, dveře ve mně. Jako tenkrát si myslím: už toho mám dost! A jako tenkrát není pro mne lehké ty dveře znovu otevřít.

Někdy nastane „zavření dveří“ mezi nejbližšími, v rodině, mezi přáteli a sousedy. Jsme uzavřeni a nemůžeme spolu otevřeně mluvit. Někdy zůstávají naše vnitřní dveře zavřené předlouhý čas. Víte, co se stane se dveřmi, které se dlouho nepoužívají? Čím déle jsou zavřené, tím je těžší je otevřít. Mohou nabobtnat, zpušchřít nebo zámek zrezaví. Nechají se čím dál hůř otevřít. Je zapotřebí naolejovat správná místa a být trpělivý. Také s našimi vnitřními dveřmi je to podobné. Kdo je otevře, odemkne?

Adventní čas ukazuje ke Kristu, který nám může pomoci. Pomáhá nám otevřít vnitřní dveře našeho osobního života, dveře mezi národy, které se nesnášejí, dveře k porozumění tam, kde bychom to ani nečekali.

Na začátku adventu otevírají i u nás děti okénka (dvířka) adventních kalendářů. Mělo by to nás, dospělé, inspirovat k otevření vnitřních zablokovaných dveří našich vztahů. Zeptejme se sami sebe: Kde jsou v nás taková zabarikádovaná dvířka? Kde můžeme a máme vyrovnat cestu svému Pánu do svého života?

Michael Lehmann
přeložila Alena Naimanová

Z kazatelského plánu

ČTVRTÁ NEDĚLE ADVENTNÍ

Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel.
IZAJÁŠ 7,14

První čtení: 2. Samuelova 7,1–5.11–13

Tužby:

2. Abychom vůli Boží hledali a zachovávali, modleme se k Hospodinu.
3. Abychom se navzájem ve víře posilovali, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Spasiteli nás, osvobod' nás od hříchnů a daruj nám svou milost, abychom celému světu přinášeli tvou lásku! Osviť nás, Bože, svým svatým Duchem, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: Římanům 16,25–27

Evangelium: Lukáš 1,26–38

Verš k obětování: Žalm 132,8

Verš k požehnání: Lukáš 1,38

Modlitba k požehnání:

Děkujeme ti, Hospodine, za příslib spásy, který jsme přijali ve svátosti večere Páně. Ved' nás, ať své spasení uvádíme ve skutek! Ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 34, 203, 300, 314

Z NOVOZÁKONNÍCH VÝKLADŮ VYZNAVAČSKÉ PŘÍBĚHY

34

Ježíš kráčí po moři a tonoucí Petr

Mt 14,22-33

Pokračování z minulého čísla
VÝKLAD WILLIAMA BARCLAYE
Matouš 14,22-27

Podívejme se na scénu, kde se příběh odehrál.

Po nasycení zástupu poslal Ježíš své učedníky pryč. Matouš říká, že je přiměl, aby vstoupili na loď a jeli na druhý břeh. Na první pohled slova „přiměl je“ zní divně. Ale když si přečteme Janovu zprávu o této události, najdeme pravděpodobné vysvětlení. Podle Jana po nasycení pěti tisíců lidí chtěli přijít a zmocnit se Ježíše, aby ho provolali králem (J 6,15). Byl to takový přívál hlasitých pochval a pozdravů lidu, jako když se prudec vzdouvají vlny – a ve vzrušené době tehdejší Palestiny mohla docela dobře hned na místě začít revoluce. To byla nebezpečná situace. A učedníci ji mohli ještě zkomplikovat, protože i oni mysleli na Ježíše stále v termínech pozemské moci. Ježíš poslal své učedníky pryč, protože došlo k situaci, se kterou se nejlépe mohl vyrovnat sám a do které si nepřál, aby se učedníci zapletli.

Když byl sám, vystoupil Ježíš na horu, aby se modlil. A nastala noc. Učedníci se vydali zpátky přes jezero. A tehdy se dostavila jedna z těch náhlých bouří, kterými bylo jezero smutně proslulé. Museli zápatit proti vichru a vlnám a šlo jim to těžko. Jak se noc vlekla, Ježíš začal sestupovat z hory kolem horní části jezera, aby se dostal na druhou stranu. Matouš nám už řekl, že při sycení zástupu přiměl Ježíš lidi, aby se rozsadili na zelené trávy. Pokud víme, muselo to být na jaře. Pravděpodobně to bylo blízko Velikonoc, které byly uprostřed dubna. V tom případě byl měsíc v úplňku. Za starých časů se noc dělila do 4 hlídek: od 18 do 21 hodin, od 21 do 24 hodin, od půlnoci do 3 hodin ráno a od 3 do 6 hodin ráno. A tak ve 3 hodiny ráno (podle ekumenického překladu v době 4. noční hlídky = mezi 3 a 6 hodinou ranní) Ježíš kráčeje po vysokém svahu na severu jezera jasně viděl loď, jak zápasí s vlnami, a sešel dolů ke břehu, aby pomohl.

A právě tady je opravdu nesnadné přijít na to, co se vlastně stalo. Ve verších

25 a 26 čteme dvakrát o Ježíši, že kráčel po moři. Je to zvláštní, ale v řečtině jsou pro výraz „po moři“ dvě možnosti překladu: Ve verši 25 je to epi ten thalassan, což může znamenat po moři i k moři. Ve verši 26 je to epi tes thalasses, což může znamenat na moři a je to vlastně stejný výraz, jaký použil Jan 21,1 u jezera, tj. u jezerního břehu u Tiberiady. A ještě dál, slovo použité pro kráčení v obou verších 25 a 26 je peripatein, což znamená „obcházeti, chodit sem tam“.

Pravda je taková, že jsou tu dvě dokonale možné interpretace této stati, jak ukazuje řecký originál. Může popisovat zázrak, při kterém Ježíš skutečně kráčel po vodě. Nebo stejně tak může znamenat, že loď učedníků byla větrem hnána k severnímu břehu jezera; že Ježíš sešel dolů z hory, aby jim pomohl, když je viděl v měsíčním světle, jak zápasí; a že kráčeje pěnívým příbojem a vlnami k lodi, přišel k nim tak náhle, že se vyděsili, když ho uviděli.

Připravila Jiřina Kubiková
Pokračování příště

Nad Písmem

TEN, KTERÝ MÁ MOC UPEVNIT NÁS VE VÍŘE L 1,26-38

Milí přátelé, čas občanského kalendáře pokročil a my stojíme těsně před svátky vázání se k narození Krista – Mesiáše. Pomyslně na rozhraní, před rozhodující změnou mající vliv na naši civilizaci, očekáváme v nejistotě a zároveň naději, že i letos dojde ke zrození Boha a že on už bude s námi. Předpokládám, že jsme ještě zcela neotupěli, nevyhořeli, nevzdali životní boj, nestali se nadmíru cynickými a dokážeme ještě čekat na Hospodina, na jeho neopakovatelný vstup do světa, kterého se malé děti dosud věřící „na Ježíška“ v těchto dnech již nemohou dočkat. Vytržení z šedi času, před příchodem Božím, můžeme ochutnávat čas nasycený nadějí, bez které je svět jen propastná tůň, pustá a prázdná a nad ní tma. Zamysleme se dnes nad bodem obratu, ve kterém sebereme kuráž k tomu říci: ano, ano tomu, jak Bůh sám vybírá své cesty mířící do tohoto světa a času, do života každého z nás.

Jako první příklad je nám předkládán Boží pomazaný, vyvolený král David. Člověk, jehož životní eskapády by bohatě naplnily životy hned několika lidí. Jako na horské dráze, v opojné závratí, můžeme sledovat Davidovo človecenství plné čistoty srdce, odvahy, pokory i slabosti, vypočítavosti, nebezpečné záludnosti strojící vraždu, aby tato byla vystřídaná ochotou k oběti, pokornému přijímání zodpovědnosti před Božím soudem. Nakonec nás Davidův příběh donutí až k soucitu, když smíme pozorovat to, jak zestárlý čelí úkladům svého syna Abšalóma, aniž by sám podlehl zlobě a touze po odplatě. Nepředbihejme ale. David sotva oplakal krále Saula, dobyl Jeruzalém a nechal do města přemístit schránu smlouvy, když můžeme číst, že se

zabydlil ve svém domě a Hospodin mu dopřál klid od všech jeho okolních nepřátel. Tady by mohl jeho příběh klidně skončit, ale právě v tomto okamžiku se začíná rodit cosi nového, a to nejen pro krále Davida osobně, ale potažmo pro celý Izrael a díky tomu i pro nás. David spočinul a zatoužil po Bohu. Jinak po Bohu zatoužil, než jako mladíček před svým vstupem do života velkých úkolů, jinak než psanec na útku před svým vlastním králem, nebo bojovník znající pach krve i prchavost života. David si uvědomil nepoměr mezi tím, co mu Hospodin dává, a tím, co on Bohu dokáže vrátit. Zarazil se David a na jeho srdci vytanula zvláštní touha usídlit Boha v chrámu, v domě se základy, které by pojaly Boží přítomnost. Vždyť on žije v krásném domě a Boží schrána přebývá jen ve svatostánku z houní. „Vystavme dům Boží vprostřed domů našich!“ Snadné řešení, kdyby... kdyby Bůh chtěl. Zdá se, že s Hospodinem to chodí jinak, než jak to běžně jde po cestách lidských. To on, Bůh Abrahamův, Izákův a Jákobův, chce vybudovat dům Davidův, dům pro toho, kdo se ptá na Hospodina, kdo o Boží přítomnost stojí, kdo s Boží existencí spojuje svůj život. Davidovi nezbyvá, než se svého záměru vzdát výměnou za naději, kterou mu Bůh přislíbí, že ano, jednou Hospodinu Davidův potomek pravý chrám zbudí.

Druhým příkladem je samotná Bohorodička, jak ji nazývá teologie. Zde, ve zvěsti Písma je to prostá Marie. Čistá duše, nezkušená a nezkažená. Stále ještě schopná poslušnosti za všechny představitelné meze. Setkává se s Boží přítomností a ta ji zcela pohltí. Její panenská víra dovo-

lí početí Mesiáše, vstup Boha do hranic vymezených lidskou bytostí. Učinění Boha tělem. Zabydlení se Svatého Izraele vprostřed přebývání jeho lidu. Davidova touha je naplněna do neočekávatelných dimenzí. Dům Hospodinův jako tělo Kristovo, jako cesta lásky a oběti Mesiáše, jako Boží vylití Ducha na společenství víry před Bohem užaslých, očekávajících a poslušných jeho Slova, jako – kirkaké = dům Páně = církev.

My, církev, Dům Boží, čekáme na jeho příchod, na jeho přítomnost neporovnatelnou a neslučitelnou s čímkoliv ryze pozemským a přesto ve všem vezdejší přebývající. Jaká úleva, jaká moc a síla, Bůh vprostřed nás! Skutečností se stává to, co se může odehrát v životě každého člověka; nalezení živého Boha. Dar, pro který stojí za to odmítnout vábení bohatství všech darů ostatních, dokonce i (ba právě!) státních restitučních stamilionů, protože tyto nic nejsou proti přebývání v jeho domě. Jsme jím? Chceme jím být? Dokážeme jím být? Jak to učiníme? Co tomu podřídíme? A bude to již letos?

Tomáš Karel

Prosíme, Pane,
dej nám moudrost
a odvalu slyšet tvé slovo,
tvé slovo poslechnout,
byť by se to jevílo
být bláznivé a nemožné.
Kéž dokážeme být
tvým domovem,
prostorem tvého přebývání.
Bez tebe nic nejsme, s tebou
pak pravý život zakoušíme,
skrze Ježíše Krista,
našeho Pána.
Amen

VÁNOČNÍ TIPY

BRUNO FERRERO: DESET SLOV O VÍŘE

(*Dieci buoni motivi per essere cristiani*).

Přeložil Ladislav Heryán.

Vydalo nakladatelství Portál, s.r.o., Praha 2011

Italský autor Ferrero z Turina je salesiánský kněz, který je u nás už znám i oblíben svými knihami příběhů určených k zamyšlení a poučení. Tituly jako Příběhy pro potěchu duše, Živá voda pro duši či Pohlazení pro duši jsou toho dokladem.

Uváděný název publikace je spíše symbolický, protože jde ve skutečnosti o deset kapitol, v nichž autor prezentuje hlubší důvody, proč být křesťanem. Dokumentuje to citací textů

přímo z Písma, z děl významných osobností i zajímavými životními příběhy. Stát se křesťanem je údajně jistým darem pro každého člověka, oporou pro jeho duši a duchovní přípravou často přesahující hranice zdejšího pozemského života.

V tomto duchu zmiňovaný autor Ferrero pomocí vyprávění různých příběhů nakonec vždy dává čtenářům určité ponaučení pro ctnostný život křesťana na cestě k Bohu. Ať už se zmiňuje o smyslu modlitby jako rozhovoru s Bohem či projevu naší víry nebo o boji dobra se zlem, křesťanských ctnostech a Desateru přikázání Božích. Případně o někdy problematic-

kém postavení církve a pojmech životního štěstí a svobody. Jako aktivní kněz se autor na několika místech knihy však nevyhýbá ani jisté kritice současné společnosti, uspěchané i často názorově povrchní.

Živý, takřka konverzační způsob vyjadřování a nesporná znalost problémů naší současné společnosti jistě přispívají k zamyšlení o smyslu a významu křesťanské víry pro každého z nás. To je nesporný klad této podnětné publikace, která má co říci svou až jadrnou argumentací mnohým pochybám ateistů, na čí straně jsou větší klady jako Božské ctnosti: víra, láska a naděje.

Dr. Karel Lachout

MIROSLAV MATOUŠ: POUŤ ZA SVĚTLEM

Druhé vydání.

114 stran.

Vydal ERMAT Praha, 2011

Známy básník naší církve, bratr Miroslav Matouš, se letos dožil významného jubilea. Nebylo by tedy divu, kdybychom o něm slyšeli hlavně proto. Jenže ono to tak vůbec není. Bratr Matouš letos stihl vydat už tři reedice svých publikací a každou o něco „málo“ doplnil. Před časem jsme v Českém zápase psali o jeho pamětech Putování rosou i prachem, v nichž můžeme také najít jeho verše. Nyní, v předvánočním čase, se však můžeme chvíli zastavit nad dílem čistě básnickým.

Před třemi lety vydala brněnská diecéze sbírku „Pouť za světlem“. V travově zeleném obalu se skrývalo sto čtyřverší o víře a osobním vztahu k Bohu. Ne nadarmo básník říká, že tato sbírka je jakýmsi jeho krédem. Nelze se potom ani divit, že se bratr Matouš rozhodl tuto svou sbírku rozšířit, a to hned na dvojnásobek. Každý z nás vy-

znává víru vlastním způsobem; vyznávat ji skrze umění sice není dáno každému, ve věřícím umělci však jeho víra rezonuje a dodává tvorbě mnohem hlubší rozměr. Prostupuje pak všechno, co umělci vyjde zpod rukou, i jeho přemýšlení. Autor třeba zhusta mluví o přírodě; oči běžného člověka až příliš často sklouzávají po povrchu přírodních krás a zázraků, aniž by viděly řád, který se za jejich stvořením skrývá. Ne tak ovšem vnímání básníkovy, které je k pohledu „až do ledví“ snad zroveno.

Poezie Miroslava Matouše má čistou formu; skoro se chce říct, že taková poezie se dnes už nepíše. Dodržovat rým, rytmus a jistou lehkost v obrazech se bohužel skutečně nenosí, doba nepřeje básnickému umění. O to větší radost je narazit na dílo, které se za svůj nádech starobylosti nestydí – naopak jí dává na odív. Starobylé je na Pouti za světlem vlastně i téma, neboť Bůh v dnešní kultuře příliš prostoru nedostává. Básník zde intuitivně tepe

do veršů podstatu víry, kterou často popisujeme v běžném jazyce jen stěží a jaksi neobratně.

Např.:

„Chci veršem zachytit
tvůj čirý projev svěží
a písni polapit
i tvého díla tvar;
a vnitřní pravdu tvou,
již věčně ticho stržejí,
kěz srdcem uchopím,
než dosáhnou tě stár!“

Verše snadno přístupné – ovšem věřícímu, nebo aspoň hledajícímu člověku. Nebála bych se říct, že mnohé básně z této sbírky by se daly nazvat modlitbami. Co na tom, že nedodrží tvar, na který jsme zvyklí? Modlitba nemusí být dlouhá a končit slovem amen; její podstatou je oslovení Hospodina, vděčnost a uvědomění si, že jsme pouze lidé. Bratr Matouš si je toho v Pouti za světlem vědom velice dobře. Ale lidé přece mohou dokázat velké věci.

Petra Štěpánová

WILFRID STINISSEN: NOC JE MÝM SVĚTLEM

Přeložila Dagmar Chvojková,

Druhé vydání

Vydalo Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří 2011

Autor knihy má zkušený vhlad do díla klasika Jana od Kříže. Jako znalec tohoto složitějšího mystika nám dokáže jeho duchovní zkušenosti přiblížit dnešním jazykem, dát do dalších souvislostí, zpřístupňuje nám mnohovrstevnaté myšlenky duchovního myslitele. Vnímáme u něj dar slova a dovede nás upozornit i na psychologické momenty, podobně jako např. Anselm Gruen.

„Duchovní noc“ je součástí naší proměny v bytosti „světla“ osvobozené od sobectví. O tom Wilfrid Stinissen mluví řečí přístupnou širším vrstvám křesťanů. Naznačuje nám, že Bůh si nás tříbí, procházíme očist'ováním, můžeme říci, že je zkoušena, ba prověřována, naše důvěra ke Stvořiteli. Celý duchovní proces je ostatně spojen s nejistotami. Skrze bolest nejistoty a trýzeň strachu odhalujeme na své cestě světlo Boží lásky.

Wilfrid Stinissen nám také ve svém textu výstižně přiblížuje kontemplativní modlitbu, která prosycuje hlubší vrstvy lidské bytosti. Říká metaforicky: „Blaží tě vědomí, že pobýváš tak hluboko pod hladinou vody, že je ti

lhostejné, zdali nad hlavou zuří bouře či nikoli.“ Klade ve své knize otázky zřetelně právě o oněch oblastech nejasných a obtížných, kde nevíme, jak věci chápat a jak je formulovat. To, co jen tušíme, dokáže vyslovit a upřesnit. Provází nás srozumitelně fázemi duchovního života.

To je ostatně úkolem vykladače, který nám zprostředkovává obtížné dílo. Jsme stvoření Slovem, hledáme „osobní logos“ a při jeho završení se pak odevzdáváme Bohu. Přejeme si nacházet znamení duhy, nadějí, příslib té barvitosti, která přesahuje naše smysly, nadsmyslovou skutečnost, dimenzi věčna. Člověk nemůže úplně setřást smysly, charakterizují ho, pocítujeme tělo, podněty pro zrak i sluch, ale v tichu a oproštěnosti lze na chvíli spočinout hlouběji a výše, v bezejmennu.

Autor připomíná a analyzuje duchovní skutečnost, že mezi pouhou myšlenkou na Boha a opravdovým spočinutím v Bohu je vážně veliký rozdíl. Dostává se nám nehlubšího klidu, skutečného pokoje. Modlitba spočinutím v Bohu sílu neubírá, naopak přidává. Přijetí reality, toho, že je potřeba projít „tmou“, „nocí smyslů“ nás osvobozuje a činí statečnějšími. Autor upozorňuje: „Víme, že nejhorším po-

kušením je neodvažovat se předstoupit před Ježíše se svou vinou, nevěřit v něj... je třeba povznést své srdce ke spojení s Bohem.“ Jak? Bohulibým způsobem odtrhnout tělo od pokušení vlnosti, hněvu, netrpělivosti nebo pomstychtivosti. Duše zapomene na lákadla neřesti a podle Jana od Kříže se „spojila a stala se zajedno se svým Milovaným, a necítí naprosto žádnou náklonnost k nepravosti, kterou jí ďábel chtěl zlámat (Živý plamen lásky 5).

Vykladač dodává: „Vstupujeme do nitra naší bytosti, které je sídlem Božího království... čeká na nás, jen do něj vejít. Učiníme-li tak, vstupujeme do sféry smíření s Bohem, se sebou samými, se všemi lidmi, s celým stvořením.“

Je tu to podstatné: být služebníky Božího středu. Tak chápe inspirativní autor Wilfrid Stinissen, karmelitán a doktor filosofie, žijící v karmelitánském konventu ve Švédsku, i to, k čemu nás volá Jan od Kříže a co v současném výkladu a osobním promeditování můžeme odhalovat na své cestě víry. Na cestě, na které jsme sice podrobování tvrdým zkouškám, ale také chráněni a bezpodmínečně milováni.

Olga Nytrová

Zpěvačky z naší náboženské obce v Horce nad Moravou letos zahájily advent v římskokatolickém kostele sv. Mikuláše

Ekumenický advent v Horce nad Moravou

Již před deseti lety zahájili bratři a sestry z náboženské obce v Horce nad Moravou s tamními římskokatolickými farníky milou tradici adventních koncertů, které se konají střídavě v našem sboru a v římskokatolickém kostele.

Tento rok (26. listopadu) posluchače přivítal kostel sv. Mikuláše, z něhož vám přinášíme fotografii a výňatek úvodního slova bratra faráře Rostislava Valušky:

...dnes vstupují křesťané do nového církevního roku. Dnes také, podle legendy a církevní tradice překročili práh svého domu v Nazaretu Panna Marie s Josefem, aby vykoučili do města Betléma, dát se tam zapsat kvůli sčítání lidu, dle nařízení císaře Augusta.

Od dob baroka se v tomto do Vánoc zbývajícím čtyřtýdenním údobí v kostelech muzicíruje. Toto adventní muzicírování má třístaletou tradici a vždy bylo chápáno jako ta nejduchovnější příprava na příchod (narodění) našeho Pána Ježíše Krista.

Nejduchovnější formou umění je hudba. Musica Linguae coelis. Ergo: Hudba je hlasem – jazykem – nebes.

V jednom z apokryfických textů, který se nedostal do Písma, stojí, že Hospodin má velikou radost právě z těch adventních koncertů, které ve svých kostelech připravili sami farníci – tj. „z vlastních zdrojů a možností“, jak se na zemi říká.

Apokryf nám vyjevuje, že neškolené hlasy se svou radostností, rozladěné nástroje se svou upřímností, muzikusové, zvláště ti dětští se svou trémou, jsou Hospodinu bližší, milejší nežli preciznost všech světových hudebních těles dohromady.

Podle tohoto nedávno objeveného apokryfu má Hospodin vážné obavy z onoho na zemi se neustále stupňujícího precizování a technologického zdokonalování hudby, jehož vrcholem je digitální očista nežádoucích šumů, jako je muzikantův dech a tlukot jeho srdce.

I pravil Hospodin: Já jsem přece živý Bůh. Já chci v hudbě živou chybu a ne mrtvou dokonalost.

A obrátil se na svého nejvyššího zpravodajského anděla Rafaela. Rafe, kde je sestra Rebeka? Ale, cvičí a dovádí k dokonalosti Zvěstování. Rafe, rychle zavolej sestru Rebeku i s jejím nebeským kárem, ať se drobátko nějaké té živé chybě přiučí!

A tíše, už to tam dole v Horce začíná...

Rostislav Valušek
náboženská obec Horka nad Moravou

O budování vzdělávacího počítačového střediska v Keni

V září nám sestra Irena Košíčková v naší nové modlitebně v Moravské Třebové na ul. Dr. Janského promítla film a informovala nás o pomoci pražské diecéze naší církve v rámci AFA (Afrika for Afrika) mladým Afričanům v Nairobi.

O tuto besedu byl mezi „moravskotřebováký“ velký zájem; v naší modlitebně nezůstalo ani jediné místo volné. Film nás seznámil nejen s budováním střediska v místní škole, bohoslužbou v místním kostele, viděli jsme též Viktoriino jezero, faunu a flóru Keni, hrob zakladatele skautingu Baden-Powella, který prožil stáří v Nairobi a je zde i pochován, ale také chatrče a stoku tekoucí uprostřed ulice.

To je pro nás Evropany nepředstavitelné, že lidé takhle v Africe ještě žijí. Člověk si pak váží naší vysoké hmotné životní úroveň a porovnává.

Po promítnutí filmu a přednášce sestry Ireny Košíčkové následovalo mnoho dotazů a bohatá diskuse.

Jako křesťané vyznávající zásadu „Miluj svého bližního jako sebe samého“ souhlasíme plně s činností naší pražské diecéze. Vzdělání mladí Afričané mohou přispět k povznesení občanů Keni a odstranit hmotnou bídu ve slumech.

Ing. Karel Metyš,
náboženská obec Moravská Třebová

ZPRÁVY

Blahoslav uzavřen

Oznamujeme, že do konce roku bude uzavřena prodejna Blahoslav (Wuchterlova 5, Dejvice) a těšíme se na vás opět v lednu 2012.

František Brynych

Půlnoční ve Vršovcích

Zveme na půlnoční bohoslužbu do Husova sboru ve Vršovcích, Moskevská 34/967.

24. prosince ve 23 hodin - ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ JANA JAKUBA RYBY – Účinkují Pražští pěvci pod vedením Stanislava Místra.

(rst)

Betlémy v Liberci

Farní úřad Církve československé husitské, nám. Českých bratří 35/2 Liberec pořádá 20. prosince v 16.30 hodin vernisáž výstavy betlémy POJĎME SPOLU DO BETLÉMA. Kurátorka výstavy Věra Párysová, hudební doprovod Michael Pospíšil, vstupné dobrovolné. Projekt je realizován za podpory Ministerstva kultury ČR a Statutárního města Liberec.

(sk)

Vánoční bohoslužba

Vánoční bohoslužba v Husově sboru v Chlumci nad Cidlinou, Klieperovo nám. 75, se koná v sobotu 24. prosince od 23 hodin.

Při bohoslužbách je ke zhlédnutí výstava prací dětí z družiny a vyřezávaný Betlém!

Rostislav Kotrč

Setkání třetího věku

Městská část Praha 8 ve spolupráci s náboženskou obcí v Praze 8-Karlíně a literárně dramatickým klubem Dialog na cestě vás srdečně zvou na oblíbený přednáškový cyklus Setkání třetího věku, tentokrát s názvem „Z Prahy do Nashvillu“. O své postřehy a zážitky z cesty do srdce country hudby, napříč státem Tennessee, se podělí přímý účastník

zájezdu, Petr Kronus. Vyprávění o městech, slavných zpěvačkách a samozřejmě i o muzeu Elvise Preslyho bude spojeno s promítáním fotografií a poslechem country písní. Setkání se koná v úterý 27. prosince v 15 h, Vítkova 13, v zasedací místnosti náboženské obce.

Olga Nytrová

Pozvání do Olomouce

Muzeum umění Olomouc připravilo velmi zajímavou výstavu s názvem Spojení křížem, kterou lze zhlédnout až do 12. 2. 2012 a která navazuje na několik předešlých a úspěšných prezentací starého umění souvisejícího s tradicí křesťanské kultury. Na této výstavě je možno vidět sbírku Městských muzeí v saské Žitavě (Zittau), která vypovídá o dávné, dnes již zapomenuté historii Žitavska a celé Horní Lužice, kdy toto území bylo součástí českého státu a jejich společné osudy dosáhly vrcholu zejména za vlády posledních Lucemburků.

Výstava představuje sbírku jednoho z nejstarších německých muzeí od gotiky, přes renesanci po baroko. Vedle toho ale návštěvník výstavy uvidí široký výběr z unikátní sbírky kolínské sběratele Wolfganga Sternlinga, kterou věnoval žitavským muzeím, která se soustřeďuje na zobrazení příběhu Krista a jeho pašiji od nejstarších projevů až po současnost.

Na výstavě je představeno téměř dvěstě děl a nechybějí vzácné dřevorezby z 15. století, grafiky Albrechta Dürera či modernistická díla Oskara Kokoschky, Marka Chagalla či Salvadora Dalího.

Vstupenka platí na prohlídku nejen celého Muzea umění, ale i pro Arcidiecézní muzeum, kde lze zhlédnout jak stálou expozici Ke slávě a chále - Tisíc let duchovní kultury na Moravě, ale i současnou výstavu sochaře Jiřího Antonína Heinze (1698-1759), rodáka ze Svitav, který patří k nejvýraznějším osobnostem umění baroka na Moravě a svými životními osudy byl neodmyslitelně spjat se třemi místy svého působení -

Olomouci, Uničovem a Znojmem. Výstava, která potrvá do 19. 2. 2012, proto také stojí za zhlédnutí.

Pavel Hýbl

O Silvestru na Stražiště

Pěší silvestrovská pouť na kopec Stražiště bude zahájena 31. prosince ve 21 hodin.

Již potřetí zveme všechny příznivce pěší turistiky na tradiční pouť na kopec Stražiště u Mirovic. Pout' bude zakončena půlnoční bohoslužbou (liturgií Dr. Karla Farského) pod širým nebem.

Trasa je dlouhá cca 14 km (tam a zpět). Sraz je u mirovického Husova sboru ve 20 hodin. Teplý čaj je zajištěn.

Informace na: profamosti@gmail.com

(fš)

Loučení s Vánoce

Slavnostní sváteční koncert k 92. výročí založení Církve československé husitské pořádá náboženská obec ve Zlíně v tamním evangelickém kostele 8. ledna 2012 v 16 h.

Na koncertě s názvem Loučení s Vánoce vystoupí Komorní sdružení pro duchovní hudbu Ostrava za řízení sborníků Pavly Dědicové a Zdeňka Kovalčika.

(kow)

O liturgické službě

Zveme duchovní na konferenci o aktuální liturgické službě Církve československé husitské. Konference s názvem Liturgie jako oslava Boha, sjednocení církve, poselství spásy světu se bude konat v úterý 17. ledna 2012 od 9 hodin v budově ČČSH, Praha 6, Wuchterlova 5. Přihlášky přijímáme na adrese Naukového odboru ÚÚR, nebo e-mailem na adrese kristyna.mlynkova@ccsh.cz. Více informací na www.ccsh.cz.

Kristýna Mlýnková

Výstava v galerii Dox

V pražské galerii Dox (Poupětova 1) probíhá do 2. ledna 2012 výstava Luciferův efekt: Střetnutí se zlem.

Výstava je inspirována stejnojmennou knihou psychologa Philipa Zimbarda a ukazuje překvapivou snadnost, s níž jsou lidé schopni páchat zlo. Jak lehké je člověka přimět k morálnímu selhání, potvrzují legendární experimenty sociální psychologie, které se uskutečnily na amerických univerzitách v 60. a 70. letech 20. století. Jejich umělecké rekonstrukce tvoří úvodní část výstavy. Další díla demonstrují principy korumpujícího působení moci; vybrané práce českých umělců reflektují aktuální problémy české společnosti, jako prorůstání organizovaného zločinu do politiky. Výstavu doplňuje řada přednášek, diskusí a komentovaných prohlídek za účasti širokého spektra odborníků z nejrůznějších oborů.

(red)

Koncerty u sv. Mikuláše

* 19. 12. - 19 hodin
Bach, Händel, Mascagni
Czech Philharmonic Trombone Choir,
M. Červová - varhany

(Řešení z minulého čísla: Jsem hlas volající v poušti.)

Jana Krajčřířková

Český zápas

MK ČR E 127 ISSN 0323-1321

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčřířková, dr. Klára Břeňová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@ccsh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9

Z EKUMENY

EKUMENICKÁ RADA CÍRKVÍ SI ZVOLILA

"STARONOVÉ PŘEDSEDNICTVO", PŘEDSEDOU ZŮSTÁVÁ JOEL RUML Během 8. Valného shromáždění Ekumenické rady církví (ERC), byl předsedou ERC na další 2 roky zvolen kazatel Joel Ruml z Českobratrské církve evangelické, prvním místopředsedou Daniel Fajfr z Církve bratrské a druhým místopředsedou starokatolický biskup Dušan Hejbal.

"Shromáždění proběhlo v prostorách kláštera Kapucínů v Praze na Hradčanech, za účasti zástupců všech členských církví ERC v ČR a také hostů z Římskokatolické církve a Církve adventistů sedmého dne," informuje generální tajemnice rady Sandra Silná.

Dalším důležitým bodem jednání byl kromě schvalování hospodaření, rozpočtu a programu zasedání Řídícího výboru ERC, také ideový blok nazvaný "Kam kráčíš, ekumeno?", do kterého svými názory přispěli náš pražský biskup docent David Tonzar, Pavel Černý, emeritní předseda ERC a vладыka Kryštof, metropolita Pravoslavné církve v Českých zemích a na Slovensku. Setkání bylo inspirované i nedávno přijatými Želivskými tezemi, které v rámci ERC mají představovat důležitý pilíř ekumenického soužití a ekumenické spolupráce. Ty vznikly především pod vlivem myšlenek bývalého děkana Evangelické teologické fakulty UK profesora Pavla Filipiho.

(red)

V PRAZE-DEJVICÍCH POKRAČOVALO...

Dokončení ze str. 1

Souhrn usnesení církevního zastupitelstva:

1. Zapisovatelé, ověřovatelé zápisu, sčítatelé hlasů, návrhová a mandátová komise, pracovní předsednictvo CZ pracují ve stejném složení jako během první části zasedání dne 19. listopadu 2011 (viz zápis z tohoto jednání), s těmito změnami: ověřovateli zápisu místo omluvených ses. Valsové a br. Göbela byli zvoleni br. Michael Štojd a br. Miloslav Sapík. CZ rovněž jedná dle JŘ schváleného dne 19. listopadu 2011.

2. CZ vzalo na vědomí zprávu patriarchy.

Pro: 32, proti: 0, zdržel se: 1

3. CZ vzalo na vědomí zprávu místopředsedkyně ÚR ČČSH v ČR.

Pro: 34, proti: 0, zdržel se: 1

4. CZ vzalo na vědomí zprávu ÚR ČČSH v SR.

Pro: 25, proti: 0, zdrželi se: 10

5. CZ vzalo na vědomí zprávu děkana HTF UK prof. ThDr. J. B. Láška.

Pro: 34, proti: 0, zdržel se: 1

6. CZ ukládá komisi, která byla určena pro výběrové řízení na novou koncepci Českého zápasu, aby příštím zasedání CZ předložila výsledek a pozvala předkladatele dvou koncepcí s nejvyšším počtem bodů k prezentaci a rozhodnutí.

Pro: 31, proti: 0, zdrželi se: 3

7. CZ vzalo na vědomí písemné zprávy tajemníka ÚR, odborů ÚÚR, sněmovního centra, Právní rady, CKV a Diakonie a misie.

Pro: 34, proti: 0, zdržel se: 0

8. CZ schvaluje podání žádosti do programu IOP ministerstva kultury na Obnovu národní kulturní památky Centrum MJH v Husinci do 30. 12. 2011.

Pro: 18, proti: 11, zdrželi se: 4

9. CZ vzalo na vědomí zprávu o činnosti IEP.

Pro: 23, proti: 2, zdrželi se: 4

10. Církevní zastupitelstvo schválilo rámcový rozpočet IEP.

Pro: 24, proti: 2, zdržel se: 3

11. CZ vzalo na vědomí zprávu o činnosti a hospodaření HITS.

Pro: 29, proti: 0, zdrželi se: 2

12. CZ schválilo navržené celocírkevní sbírky na rok 2012.

Pro: 31, proti: 0, zdržel se: 1

13. CZ schválilo navržené celocírkevní akce na rok 2012.

Pro: 30, proti: 0, zdržel se: 0

14. CZ schválilo výši příspěvku člena ČČSH v ČR na hospodaření církve na rok 2012 ve výši 400 Kč.

Pro: 23, proti: 3, zdrželi se: 4

15. CZ podmíněně schválilo výsledky hospodaření církve v ČR za rok 2010 s tím, že konečné schválení proběhne po zasedání CRFV v roce 2012.

Pro: 28, proti: 0, zdrželi se: 3

16. CZ schválilo poskytnutí příspěvku ve výši 400 tisíc Kč z rozpočtu ústředí v ČR církvi ve Slovenské republice.

Pro: 15, proti: 6, zdrželo se: 5

17. CZ schválilo návrh rozpočtu církve v ČR na rok 2012 se změnou vyplývající z usnesení č. 16.

Pro: 26, proti: 0, zdržel se: 0

18. CZ schválilo návrh rozpočtu církve v SR na rok 2012 v eurech včetně příspěvku od ústředí církve v ČR ve výši 400 000 Kč.

Pro: 21, proti: 0, zdrželo se: 5

19. CZ vzalo na vědomí písemné zprávy diecézních rad.

Pro: 26, proti: 0, zdržel se: 0

(red)

**Roční předplatné na rok 2011 činí 364 Kč.
Číslo účtu: 43-3856220207/0100**